

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 20-10-2064 סופטי ואח' נ' סלמון ואח'

תיק חיצוני:

פני כבוד השופטת עדנה יוסף-קוזין

תובע אושר סופטי

נגד

נתבע איתי סלמון

פסק דין

א. מבוא וטענות הצדדים

1. תביעה לפיצוי כספי בסך 10,000 ש"ח בגין פרסום לשון הרע, ותביעה שכנגד לפיצוי כספי בגין נזקי גוף.
2. התובע הוא מאמן כושר.
3. הנתבע פרסם תגובות ("טוקבק") בעקבות רשומה ("פוסט") שפורסמה בקבוצה ברשת החברתית פייסבוק בשם "Israel Powerlifting Community". ברשומה פורסם סרטון של מפרסם הרשומה מרים משקולת תחת הכותרת "אימון מהיום" עם תיוג שמו של התובע. בתגובות הנתבע נכתב:

"שמע אחי אני מדבר מנסיון כבר אתה לא רוצה להפצע. התאמנתי גם אצל אותו מאמן אמנם לא אימונים אישיים אבל כן כתיבת תוכנית אימונים ובפועל כל אימון הוא היה "משגיח" ומסביר טכניקה (מ[ע]ין אימון אישי אבל לא באמת רשמי) אחרי חצי שנה הרגשתי כאבים חזקים בגב התחתון עשיתי צילום וזה 2 בלטי גב. זה לא בנאדם שאתה רוצה שיאמן אותך כד[א]י לך להזהר אחי"

4. לטענת התובע, הקבוצה בה פורסמה התגובות מונה 3,900 מתאמנים ועשרות מלקוחותיו, שנחשפו לפרסום המשמיץ. לטענתו, הנתבע סרב להסיר את הפרסום.

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 20-10-2064 סופטי ואח' נ' סלמון ואח'

תיק חיצוני:

5. לטענת הנתבע, הוא התאמן אצל התובע מ- 10.2018 ועד 12.2019. לטענתו, התובע בנה עבורו תכנית אימונים והשגיה עליו כמאמן. לטענתו, לאחר מספר חודשי אימון החל סובל מכאבי גב, שאובחנו כבלט בגב והוא טופל על ידי פיזיותרפיסט. לטענת הנתבע, פרסם את תגובתו כביקורת צרכנית לאור פציעתו שנבעה מהאימון אצל התובע, ולכן אינה נחשבת כלשון הרע.
6. בתביעה שכנגד נטען שהדרכתו ואימונו של הנתבע שכנגד גרמו לתובע שכנגד פריצת דיסק בגב לכל חייו. הפיצוי הכספי שנתבע בסך של 33,000 ש"ח הוא בגין תשלומים ששולמו לטיפולים רפואיים, אבדן ימי עבודה ועגמת נפש.
7. לטענת הנתבע שכנגד, הוא לא אימן את התובע שכנגד, פציעתו לא קשה כי הוא עדיין ממשיך באימונים כבדים, וככל הנראה קרתה עוד טרם החל באימונים.

ב. דיון

ב(1) התביעה שכנגד

8. תקנה 87 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 מורה כי על בעל דין המבקש להוכיח עניין שברפואה, לצרף לכתב טענותיו תעודת רופא או חוות דעת של מומחה שנערכה לפי סעיף 24 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, לביסוס טענותיו.
9. התובע שכנגד צרף לכתב התביעה שכנגד סיכום ביקור אצל אורתופד, ד"ר גרינטל, מיום 10.11.2020. מסמך זה אינו מקיים את הדרישות הפורמאליות של תעודת רופא או חוות דעת של מומחה לפי סעיף 24 לפקודת הראיות. מעבר לכך, בסיכום הנ"ל אין התייחסות לסיבה שבגללה החלו כאבי הגב של התובע שכנגד. כמו כן, לא נאמר כי הטיפולים הרפואיים אותם התובע שכנגד מקבל, כנטען בכתב התביעה שכנגד, הם כתוצאה מהאימונים שביצע בהנחיית הנתבע שכנגד. גם המסמכים שצורפו לכתב ההגנה לתביעה העיקרית (הפניות לפיזיותרפיה מיום 4.2.2020 ומיום 19.3.2020, תוצאות בדיקת CT מיום 25.2.2020, וחשבוניות עבור טיפולי פיזיותרפיה), לא מהווים תעודת רופא או חוות דעת רפואית.
10. במצב דברים זה, אין בסיכום ד"ר גרינטל, כמו גם בשאר המסמכים אשר צרף התובע שכנגד, כדי לבסס אחריות של הנתבע שכנגד לנזק הרפואי והגופני הנטען. נוסף לכך, אין בו

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 20-10-2064 סופטי ואח' נ' סלמון ואח'

תיק חיצוני:

כדי לבסס קיומו של קשר סיבתי בין האימונים שביצע אצל הנתבע שכנגד לבין כאבי הגב מהם סובל התובע שכנגד לטענתו.

11. על כן, דין התביעה שכנגד להידחות.

ב(2) התביעה העיקרית

האם הפרסום הוא לשון הרע?

12. הגדרת לשון הרע קבועה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 ("החוק"). נפסק כי לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול לפגוע בשמו הטוב ובכבוד האדם בעיני עצמו ובעיני זולתו. המבחן לקיומו של לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי, כלומר מראות עיניו של האדם הסביר. חוק איסור לשון הרע, מהווה איזון עדין בין זכויות אדם מרכזיות במשטר דמוקרטי: זכות היסוד לשם טוב מזה, וזכות היסוד לחופש הביטוי מזה. (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (4.8.2008). ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (8.2.2012)).

13. סעיף 2 לחוק קובע מהו פרסום. בפסיקה נקבע כי רשומה במרשתת מהווה "פרסום" כמשמעותו בחוק. (רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו (15.4.2018). רע"א 4447/07 מור נ' ברק אי. טי. סי [1995] החברה לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ פ"ד סג (3) 664 (2010)).

14. במקרה דנן הפרסום פוגע בשמו הטוב של התובע, שכן הוא מטיל ספק במקצועיותו כמאמן הרמת משקולות. לכן, הפרסום מהווה לשון הרע.

האם עומדת לנתבע הגנה?

15. הגנת "אמת בפרסום" הקבועה בסעיף 14 לחוק אינה מתקיימת במקרה דנן, שכן, כאמור בטעמי דחיית התביעה שכנגד, לא הוכח קשר סיבתי בין האימון אצל התובע לכאבי הגב מהם סובל הנתבע כטענתו.

16. הגנת "תום הלב" קבועה בסעיף 15 לחוק. הסעיפים הרלוונטיים לענייננו הם סעיפים 15(3) לחוק המתיר את הפרסום אם הוא "לשם הגנה על עניין אישי כשר" של הנתבע, וסעיף 15(4) לחוק המתיר פרסום אם הוא מהווה הבעת דעה על התנהגות התובע בשירות הציבורי.

17. לטענת הנתבע, הפרסום מהווה ביקורת צרכנית לגיטימית ומותרת על פי חוק.

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 20-10-2064 סופטי ואח' נ' סלמון ואח'

תיק חיצוני:

18. ביקורת צרכנית הנוגעת להתנהלות נותן השירות וטיב השירות, מהווה עניין ציבורי וככזה ניתן לראות בו גם עניין אישי כשר של המפרסם (ת"א (חיפה) 50855-12-15 ויקטוריה וידה בלו נ' שני עמר שריון (11.11.2018)).

19. לביקורת צרכנית חופשית חשיבות רבה. בפסיקה נקבע כי ראוי להציב רף גבוה למתן זכות לחופש ביטוי בנושא זה על פני הזכות לשם טוב. לחשיבות הביקורת הצרכנית ראו ע"א 5001-02-18 פוגרבנוי נ' חמו, (31.10.2018):

"בתי עסק המציעים את מרכולתם לציבור הצרכנים חושפים עצמם לביקורת, גם שלילית, ולעיתים אף קשה, מצידו של ציבור הצרכנים. לציבור זה, המשקיע את מיטב כספו ברכישת מוצר או שירות, נתונה זכות מלאה להביע את דעתו על המוצר או השירות שרכש. בהבעת דעה זו ייצא הציבור כולו נשכר: ציבור הצרכנים יידע לכלכל צעדיו בכל הנוגע לבית העסק או המוצר והשירות הניתנים בו; ובעליו של בית העסק יוכל, על רקע הביקורת שהוטחה בו, לשפר את המוצר או השירות שהוא נותן. אין צריך לומר, החירות להביע דעה ולמתוח ביקורת אין משמעה זכות להשתלחות פרועה או ביקורת צרכנית שאינה תמדת לב והוגנת, בכך לא יימצא ציבור הצרכנים יודע יותר אודות המוצר או השירות הנדונים, ובעל העסק לא יוכל לדעת כיצד ישפר את מרכולתו, כאשר הביקורת אינה עניינית כי אם משתלחת". (סעיף 13).

20. במקרה דנן, הנתבע פרסם בתגובת כי מניסיונו טכניקת האימון הספציפית של התובע גרמה לו כאבי גב תחתון ולבלטי גב, והוא הזהיר את מפרסם הרשומה מלהתאמן אצל התובע. הנתבע לא הרים את הנטל להוכיח קשר סיבתי רפואי בין כאבי הגב מהם סבל, לגביהם צירף תיעוד רפואי לפיו הוא פנה לקבלת טיפול רפואי, לבין שיטת האימון של התובע. אף אם הנתבע חש שנזקיו הם באחריות התובע, היה ראוי שימקד את הביקורת כך שתשקף את תחושתו מהשירות שקיבל מהתובע, ולא להציג את הקשר בין האימון לנזק הרפואי כעובדה מוגמרת. עם זאת, בתגובת הנתבע הביע את דעתו האישית ביחס לטכניקת האימון. כמו כן, מדובר בפרסום בודד, הנתבע לא השתלח ולא התלהם, ואין לומר שהפרסום נועד לפגוע בתובע או להעליב אותו או לבזותו.

21. באשר לפורמט הפרסום, תגובת היא צורת פרסום שיש לייחס לה משקל מועט. תגובות הן חילופי דעות כשל היו דעות המושמעות ב"כיכר העיר", הן בעלות ערך נמוך, ריבוי

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקווה

ת"ק 20-10-2064 סופטי ואח' נ' סלמון ואח'

תיק חיצוני:

התגובות גורם לתגובות משמיעה ל"הבלע בהמוך", ולכן המשקל שייתן הקורא הסביר לדעות בתגובות הוא לעתים נמוך. (עניין מור הנ"ל, ת"א (ת"א) 31694-09-16 גיע ניהול ומסעדות בע"מ נ' קונקי (5.2.2018)).

22. שיקול נוסף הפועל לטובת הנתבע הוא העובדה שמיד עם דרישת התובע ובאותו היום שבו פורסמה התגובות, הנתבע הסיר את הפרסום ולא עמד על הותרתו על כנו.

23. בנסיבות אלה, נכון לראות בתגובות הבעת דעה צרכנית, אשר חוסה תחת הגנת תום הלב.

ג. סוף דבר

24. התביעה והתביעה שכנגד נדחות. לאור התוצאה, אין צו להוצאות.

25. בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, ט' אב תשפ"א, 18 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

עדנה יוסף-קוזין, שופטת

